

Skarga wniesiona w dniu 15 kwietnia 2020 r. – JK / Komisja**(Sprawa T-219/20)**

(2020/C 209/43)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* JK (przedstawiciel: adwokat N. de Montigny)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 5 czerwca 2019 r. dyrektora DG ds. Budżetu i Administracji, Zasobów Ludzkich ESDZ oddalającej jego skargę w trybie administracyjnym, złożoną na podstawie art. 24 regulaminu pracowniczego w dniu 5 lutego 2019 r;
- stwierdzenie nieważności dorozumianej decyzji organu powołującego Komisji oddalającej jego skargę w trybie administracyjnym, złożoną na podstawie art. 24 regulaminu pracowniczego w dniu 5 lutego 2019 r;
- stwierdzenie nieważności, w zakresie, w jakim decyzja ta wynika z dorozumianej decyzji oddalającej, decyzji oddalającej zażalenie złożone przez skarżącego w dniu 4 września 2019 r., która to decyzja została doręczona w dniu 6 stycznia 2020 r. przez dyrektora DG ds. Budżetu i Administracji, Zasobów Ludzkich i Bezpieczeństwa;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 12a Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”), naruszenia prawa przy ocenie pojęcia mobbingu, a w szczególności jego oceny w świetle realizacji przez instytucję obowiązku udzielenia wsparcia na podstawie art. 24 regulaminu pracowniczego oraz naruszenia prawa popełnionego przez organ powołujący przy oddaleniu skargi w trybie administracyjnym, przed podjęciem jakiegokolwiek inicjatywy w zakresie dochodzenia administracyjnego, w odniesieniu do znaczenia dowodów przedstawionych na poparcie jego skargi w trybie administracyjnym.
2. Zarzut drugi dotyczący oczywistego błędu w ocenie dowodów przedstawionych na poparcie wniosku o udzielenie wsparcia ze względu na to, że skarżący przedstawił w swojej skardze w trybie administracyjnym wystarczające dowody, by wykazać rzeczywisty charakter ataków na swoją osobę.

Skarga wniesiona w dniu 23 kwietnia 2020 r. – Orion / Komisja**(Sprawa T-223/20)**

(2020/C 209/44)

*Język postępowania: angielski***Strony***Strona skarżąca:* Orion Oyj (Espoo, Finlandia) (przedstawiciele: C. Schoonderbeek, adwokat, J. Mulryne i E. Amos, Solicitors)*Strona pozwana:* Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji strony pozwanej z dnia 13 lutego 2020 r. o udzieleniu pozwolenia na dopuszczenie do obrotu generycznego produktu leczniczego o nazwie „Dexmedetomidine Accord”;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania oraz innymi kosztami i wydatkami poniesionymi przez stronę skarżącą w związku z niniejszą sprawą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że zaskarżona decyzja narusza art. 10 ust. 1 dyrektywy 2001/83/WE⁽¹⁾ w związku z art. 10 ust. 2 lit. a) tej dyrektywy poprzez dopuszczenie produktu leczniczego „Precedex”, w odniesieniu do którego udzielono krajowego pozwolenia na dopuszczenie do obrotu w Republice Czeskiej przed przystąpieniem do Unii Europejskiej, jako referencyjnego produktu leczniczego, zważywszy na to, że owo krajowe pozwolenie na dopuszczenie do obrotu nie zostało udzielone (lub zaktualizowane) zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa Unii.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że zaskarżona decyzja narusza art. 14 ust. 11 rozporządzenia nr 726/2004⁽²⁾ w związku z art. 10 ust. 1 i art. 6 ust. 1 dyrektywy 2001/83 poprzez stwierdzenie, że prawna ochrona danych w odniesieniu do produktu strony skarżącej o nazwie „Dexdor” wygasła, i przyjęcie, że produkt ten (oraz związane z nim dane badawcze) mógł zostać wykorzystany jako referencyjny produkt leczniczy na poparcie wniosku o pozwolenie na dopuszczenie do obrotu produktu odtwórczego (generycznego), zważywszy na to, że produkty lecznicze o nazwach „Precedex” i „Dexdor” są objęte tym samym ogólnym pozwoleniem na dopuszczenie do obrotu.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że zaskarżona decyzja nie jest w wystarczający sposób uzasadniona w rozumieniu art. 296 TFUE.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. 2001, L 311, s. 67).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. ustanawiające wspólnotowe procedury wydawania pozwoleń dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i do celów weterynaryjnych i nadzoru nad nimi oraz ustanawiające Europejską Agencję Leków (Dz.U. 2004, L 136, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 27 kwietnia 2020 r. – PNB Banka / EBC

(Sprawa T-230/20)

(2020/C 209/45)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: PNB Banka AS (Ryga, Łotwa) (przedstawiciel: O. Behrends, adwokat)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji EBC z dnia 17 lutego 2020 r. w sprawie cofnięcia licencji bankowej AS PNB Banka;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.